

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 04 0 K 016206 25 Kž 5
Sarajevo, 02.06.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Ismete Mujanović kao predsjednice vijeća, dr. sc. Mirze Hukeljića i Sonje Radošević kao članova vijeća, uz sudjelovanje Živane Roić kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optuženog R.H., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama branitelja optuženog i optuženog R.H., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 016206 25 K od 16.10.2025. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 11.05.2026. godine, u prisustvu federalnog tužitelja Nihada Halilčevića, optuženog R.H. i njegovog branitelja Slavena Tomaša, advokata iz Zenice, dana 02.06.2026. godine donio je

RJEŠENJE

Uvažavanjem žalbe branitelja optuženog R.H., ukida se presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 016206 25 K od 16.10.2025. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 016206 25 K od 16.10.2025. godine optuženi R.H. je oglašen krivim da je učinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), pa ga je taj sud na osnovu navedenog zakonskog propisa i odredbi članova 42., 43. i 49. KZ FBiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina, u koju mu je, na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 24.01.2025. godine, pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora. Istom presudom, na osnovu člana 78. KZ FBiH, od optuženog R.H. trajno se oduzima vatreno oružje - poluautomatski pištolj marke „Zastava Arms“, model M70, serijskog broja ..., kalibra 7,65x17 mm, dva prazna pripadajuća okvira za municiju i 47 bojnih pištoljskih metaka kalibra 7,65x17 mm. Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), odlučeno je da se oštećeni N.H. mldb. H.N. i mldb. H.E. radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva upućuju na parnični postupak, a na osnovu odredbe člana 202. ZKP FBiH, optuženi R.H. je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka o čemu će sud donijeti posebno rješenje.

Protiv ove presude žalbe su izjavili branitelj optuženog R.H., advokat Slaven Tomaš iz Zenice i optuženi R.H..

Branitelj optuženog R.H. žalbu je izjavio zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, odluke o krivičnopravnoj sankciji i odluke o troškovima krivičnog postupka, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukinе i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se pobijana presuda ukinе i „odredi održavanje pretresa“. U žalbi je predložio da o sjednici vijeća bude obaviješten optuženi i njegov branitelj.

Optuženi u žalbi nije naveo osnov iz kojeg pobija prvostepenu presudu, niti prijedlog za postupanje po izjavljenoj žalbi.

Kantonalna tužiteljica iz Zenice je dostavila odgovor na žalbu branitelja optuženog u kojem je predložila da se izjavljena žalba obije kao neosnovana.

Federalni tužitelj je podneskom broj T04 0 KTŽ 0062210 25 od 05.12.2025. godine predložio da se žalbe branitelja optuženog i optuženog R.H. odbiju kao neosnovane i da se presuda Kantalnog suda u Zenici broj 04 0 K 016206 25 K od 16.10.2025. godine potvrdi.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu odredbe člana 319. ZKP FBiH, branitelj optuženog i optuženi su ostali kod osnova, navoda i prijedloga iz izjavljenih žalbi, a federalni tužitelj je ostao kod odgovora na žalbu kantonalne tužiteljice i podneska od 05.12.2025. godine.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti i u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH da li je na štetu optužene povrijeđen Krivični zakon, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Osporavajući prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, branitelj optuženog u žalbi navodi da su u fazi istrage pribavljeni, a zatim na glavnom pretresu izvedeni nezakoniti dokazi i da se na tim dokazima temelji pobijana presuda. U obrazloženju ovog žalbenog navoda branitelj ističe da je vatreno oružje kojim je izvršeno krivično djelo – poluautomatski pištolj marke „Zastava Arms“ model M70, serijskog broja ... privremeno oduzeto od optuženog bez naredbe suda uz izdatu potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj 3-08-02-10/1-6/25 od 22.01.2025. godine. Dalje navodi da za odbranu nije sporno da je radnja pretresanja optuženog prilikom lišenja slobode provedena bez naredbe suda i bez prisustva svjedoka, ali smatra da je prvostepeni sud propustio imati u vidu da su u takvoj situaciji policijski službenici i tužitelj morali postupiti u skladu sa odredbom člana 78. stav 4. ZKP FBiH, te o izvršenom pretresu bez naredbe suda i bez svjedoka obavijestiti sudiju za prethodni postupak, a zatim i predmete koji su tom prilikom privremeno oduzeti od optuženog (vatreno oružje kojim je počinjeno krivično djelo i municiju) pohraniti u sud ili od suda pribaviti odgovarajuću odluku na koji način će se osigurati čuvanje tog vatrene oružja i municije, što u konkretnom slučaju nije urađeno jer je u navedenoj potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta navedeno da je isto predato inspektor policije Denisu Vukeliću. U žalbi navodi da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. ZKP FBiH koja propisuje da postoji bitna povreda odredaba krivičnog postupka ako se presuda zasniva na dokazu na kome se prema odredbama Zakona o krivičnom postupku FBiH ne može zasnivati.

Ovi žalbeni navodi su doveli u pitanje zakonitost pobijane presude.

Prema obrazloženju pobijane presude, branitelj optuženog je u završnom izlaganju prigovorio zakonitosti dokaza – predmetnog vatrenog oružja iz istih razloga koje ponavlja u žalbi, a prvostepeni sud je smatrao da izjavljeni prigovor nije osnovan jer je optuženi prilikom lišenja slobode „pokazao policijskim službenicima gdje se nalazi pištolj i spremnik, a prilikom radnje lišenja slobode je obavljena radnja pretresa gdje je u džepovima jakne na koje je optuženi ukazao pronađen pištolj, a u drugom džepu spremnik za pištolj. O lišenju slobode je sačinjen zapisnik, a o dobrovoljnoj predaji zapisnik koji je sačinjen od policajaca PS Zavidovići je konstatovano da je optuženi rekao dobrovoljno gdje se pištolj nalazi. Prema tome, prigovor nezakonitosti pretresa istaknut od strane odbrane nije prihvaćen. Pištolj je oduzet prilikom radnje lišenja slobode a nakon što je osumnjičeni pokazao gdje se nalazi.“ (stranica 6., pasus prvi obrazloženja pobijane presude).

Ovaj sud nalazi da razlozi prvostepenog suda zbog kojih je našao neosnovanim prigovor zakonitosti dokaza – vatrenog oružja, ne predstavljaju odgovor na prigovor zakonitosti dokaza kako je realno postavljen. Naime, iz ovako datog obrazloženja pobijane presude slijedi da se prvostepeni sud nije izjasnio o navodima branitelja optuženog da je, u situaciji kada su od optuženog pretresom koji je izvršen prilikom lišenja slobode bez naredbe suda privremeno oduzeti vatreno oružje i municija, postojala obaveza policijskih službenika da postupe u skladu sa 78. stav 3. ZKP FBiH (branitelj u žalbi pogrešno navodi član 78. stav 4. ZKP FBiH), koja propisuje da nakon izvršenja pretresanja bez naredbe za pretresanje i bez prisustva svjedoka, ovlaštena službena osoba mora odmah podnijeti pisani izvještaj tužitelju koji će o tome obavijestiti sudiju za prethodni postupak i da izvještaj mora sadržavati razloge pretresanja bez naredbe i svjedoka.

Međutim, kako iz datog obrazloženja slijedi da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi propustio utvrditi relevantne činjenice i okolnosti za ocjenu prigovora zakonitosti dokaza kako je postavljen (da li je u konkretnom slučaju postupljeno u skladu sa odredbom članova 78. stav 3. i 84. ZKP FBiH), onda ovaj sud nije bio u prilici cijeliti osnovanost žalbenih tvrdnji branitelja optuženog da je vatreno oružje koje je privremeno oduzeto od optuženog prilikom lišenja slobode bez naredbe suda nezakonit dokaz, pa je zbog toga pobijana presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, jer obrazloženje pobijane presude ne sadrži razloge o navedenim odlučnim činjenicama koje su nužne za ocjenu iznesenog prigovora zakonitosti dokaza.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, branitelj optuženog u žalbi navodi da je nalaz vještačenja bioloških tragova – krvi oštećenog, MUP ZDK, Odsjek za kriminalističku tehniku broj 08-02-03/6-03-2-585-6/25 od 25.02.2025. godine, sačinjen od strane vještaka Fikrete Bilajac nezakonit dokaz. U žalbi spori porijeklo uzorka krvi oštećenog, navodeći da se vještak u svom iskazu izjasnila da je uzorkovanje krvi vršeno prilikom obdukcije tijela oštećenog (na dan 18.02.2025. godine), dok je naredba za vještačenje krvi izdata od strane kantonalnog tužiteljstva dana 07.02.2025. godine. Dalje navodi da je o ovim nepravilnostima ukazano prilikom unakrsnog ispitivanja ovog vještaka i da je vještak svojim iskazom „ukazala na nepravilnosti prilikom uzorkovanja, pakovanja i transporta krvi, pa se ne može sa sigurnošću utvrditi vrijeme i mjesto uzorkovanja, porijeklo krvi i slično“, o čemu se prvostepeni sud propustio izjasniti.

Ovi žalbeni navodi su doveli u pitanje zakonitost pobijane presude.

Provjeravajući navode u žalbi branitelja optuženog da je vještak Fikreta Bilajac u svom iskazu „ukazala na nepravilnosti prilikom uzorkovanja, pakovanja i transporta krvi“, ovaj sud je iz iskaza pomenutog vještaka sa glavnog pretresa održanog pred prvostepenim sudom dana 08.08.2025. godine utvrdio da je uzorak krvi oštećenog tom vještaku dostavljen prije vještačenja od strane krim. tehničara koji rade u odsjeku zajedno sa vještakom, da oni tragove čuvaju u svom frižideru, da je trag krvi oštećenog bio upakovan u epruvetu i kovertu, da je trag krvi u konkretnom slučaju „najvjerovatnije izuzet prilikom obdukcije“ i da se nakon vještačenja tragovi krvi vraćaju krim. tehničarima na čuvanje, što je i ovdje bio slučaj.

Prema obrazloženju pobijane presude, prvostepeni sud je (stranica 17., pasus prvi) cijenio prigovor branitelja optuženog iznijet na glavnom pretresu da je naredba za biološko vještačenje nespornih uzorska krvi oštećenog izdata dana 07.02.2025. godine, a da je prema iskazu vještaka Fikrete Bilajac uzorak krvi oštećenog izuzet tokom obdukcije na dan 18.02.2025. godine, dakle 11 dana poslije izdavanja naredbe za vještačenje i da je nejasno porijeklo uzorka krvi oštećenog, jer u spisu ne postoji foto-dokumentacija, pakovanje, kao ni opis ni način dostavljanja krvi na vještačenje. Prvostepeni sud je smatrao da „prigovor odbrane da je krv izuzeta prilikom obdukcije oštećenog nije prihvaćen iz razloga što u materijalnim dokazima postoji trag izuzimanja krvi kako od osumnjičenog tako i od oštećenog“. Pored toga, u obrazloženju pobijane presude (stranica 6., pasus drugi) prvostepeni sud je naveo da iz zapisnika o uviđaju broj 08-02-03/2-2/25 od 23.1.2025. godine, između ostalog, slijedi da je prilikom uviđaja „naređeno vađenje krvi“, te je prvostepeni sud smatrao da „vještak koji vrši analizu krvi nije i ne mora da bude upoznat kada i u kojoj fazi je uzeta krv, već na osnovu zakonom predviđene metodologije utvrđuje prisustvo narkotika i alkohola u krvi, te su s tim u vezi prigovori odbrane u odnosu na iskaz vještaka neosnovani s obzirom da postoji trag kada i u kojoj fazi je izuzeta krv, kako od strane tada osumnjičenog, tako i od oštećenog koji je u trenutku uzimanja uzoraka krvi bio živ prema gore navedenim materijalnim dokazima“ (stranica 8., pasus treći).

Ovaj sud nalazi da razlozi prvostepenog suda zbog kojih je našao neosnovanim prigovor zakonitosti dokaza – nalaza biološkog vještačenja uzorka krvi oštećenog, ne predstavljaju odgovor na prigovor zakonitosti dokaza kako je realno postavljen. Naime, prvostepeni sud se u pobijanoj presudi nije određeno izjasnio o prigovoru branitelja optuženog kojim dovodi u pitanje porijeklo uzorka krvi oštećenog koji je bio predmet vještačenja od strane vještaka Fikrete Bilajac, već je samo paušalno naveo da u spisu predmeta „postoji trag kada i u kojoj fazi je izuzeta krv, kako od strane tada osumnjičenog, tako i od oštećenog koji je u trenutku uzimanja uzoraka krvi bio živ“, ne navodeći određeno kada i od strane koga je izuzet uzorak krvi na kome se temelji nalaz i mišljenje pomenutog vještaka.

S tim u vezi, kako je prvostepeni sud u pobijanoj presudi propustio utvrditi relevantne činjenice i okolnosti za ocjenu prigovora zakonitosti dokaza (kada i od strane koga je izuzet uzorak krvi oštećenog), onda ovaj sud nije bio u prilici cijeniti osnovanost žalbenih tvrdnji branitelja optuženog da je biološki nalaz krvi oštećenog nezakonit dokaz, već se pokazuje da je pobijana presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, jer obrzaloženje pobijene preusde ne sadrži razloge o navedenim odlučnim činjenicama koje su nužne za odluku o iznesenom prigovoru zakonitosti dokaza

Osporavajući pobijanu presudu, optuženi u žalbi navodi da „u presudi nema tragova moje odbrane koja je predata kao dokaz“. U žalbi ističe da se radi o rukopisu koji je predat kao dokaz „onoga što se desilo“, a potom iznosi navode kojima u suštini ukazuje da je u dužem vremenskom periodu bio izložen provokacijama od strane oštećenog i njegove porodice i da do kritičnog događaja ne bi došlo da se na vrijeme reagiralo.

Najprije je potrebno istaknuti da nisu tačni navodi u žalbi optuženog da „u presudi nema tragova moje odbrane koja je predata kao dokaz“, obzirom da je u obrazloženju pobijane presude (stranica 13., pasus drugi) navedeno da su kao dokazi odbrane izvedeni teka A4 formata plave boje, tvrdog uveza, vlastoručno ispisana od strane optuženog, dvolisnica formata A4 vlastoručno ispisana od strane optuženog, jedan papir formata A4 u karo kockicama pod naslovom „kletva“ vlastoručno ispisan od optuženog i da je optuženi u tim rukopisima dao „svoje viđenje o navedenom događaju“. Nadalje, iz obrazloženja pobijane presude (stranica 12., pasus zadnji i stranica 13., pasus prvi) slijedi da je prvostepeni sud cijenio odbranu optuženog koju je iznio u toku istrage (zapisnik o ispitivanju osumnjičenog u prisustvu branitelja od 23.01.2025. godine), kao i na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, a u kojoj se optuženi, između ostalog, izjašnjavao o odnosu sa oštećenim i njegovom porodicom. Kako optuženi u žalbi nije obrazložio koje navode iz „rukopisa“ na koje u žalbi ukazuje prvostepeni sud eventualno nije cijenio kao njegovu odbranu, a da je to bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude, onda se izjavljeni žalbeni navodi kojima se uopćeno ukazuje na te „rukopise“ kao dokaz „onoga što se desilo“ zbog svoje paušalnosti nisu mogli uzeti u razmatranje.

Budući da je iz naprijed navedenih razloga utvrđeno da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, to je ovaj sud na osnovu člana 330. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, uvažavanjem žalbi branitelja optuženog i optuženog pobijanu presudu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Kako je pobijana presuda ukinuta zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, ovaj sud nije bio u prilici ispitati osnovanost žalbenih prigovora branitelja optuženog i optuženog koji se odnose na druge žalbene osnove.

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će otkloniti bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje je ukazano ovim rješenjem, pa će, nakon brižljive i savjesne ocjene svih relevantnih činjenica i dokaza, donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

Zapisničarka
Živana Roić, s.r.

Predsjednica vijeća
Ismeta Mujanović, s.r.